

JULIJUS (8) *sb m*

Julijus (3), [**julijusz**].

sg G julijsa (1). ◇ [*A* julijus. ◇ *pl A* julijusze.] ◇ (*lat.*) *sg N* Iulius (4). ◇ *G* Iulii (1). ◇ *A* Iulium (2).
Sł stp brak, Cn: juliusz włoski, Linde XVII w.

1. *Lipiec, siódmy miesiąc w roku [Iulius – lipień Murm 9; Iulius etiam dicitur mensis, lipiec miesiąc, alias Quintilis Mącz 177c; lipiec miesiąc – Quintilis vel Quinctilis Cn] (8) : Goski A10v; SienLek 43v; Dawłzy thedy Iulium y Auguřtu^m/ iáko czáfy gorące infzemu wczáfowi/ przydaymy y Septembrem/ choć Ieřieni początek Oczko 29, 29; Z Kráková 26 Iulij. Roku 1590. OrzJan 4; (żp) Lipiec/ Iulius. (-) Ma dni trzydzieřci y ieden. LatHar + +4 żp.*

Wyrażenie: »miesiąc julijus« [szyk 1 : 1] (2): Dan s Kracowa XX. dnia Myesyacza Ivlia 1.5.4.2 LibLeg 11/24v; BielKron 418v.

2. [*Moneta o nazwie włoskiego pochodzenia, bliska wartości ówczesnego złotego polskiego: Przedam za julijus parę [gołębi], Ponieważ to na ofiarę. DramStp 264.*

Zestawienie: »dukat julijusz«: Mam dukaty julijusze I rozmaite mence insze. DramStp 263.]

Synonimy: 1. lipiec, lipień.

JW